

1Sa 2,1-5; Lk 1,46-53; Salvátor 25.8.'19

Křest Anny Marie Vrabec

1Sa 2,1-5

Chana se takto modlila: "Mé srdce jásosem oslavuje Hospodina, můj roh se zvedá díky Hospodinu. Má ústa se otevřela proti nepřátelům, raduji se ze tvé spásy. 2 Nikdo není svatý mimo Hospodina, není nikoho krom tebe, nikdo není skálou jako náš Bůh. 3 Nechte už těch povýšených řečí, urážka ať z úst vám neunikne! Vždyť Hospodin je Bůh vševědoucí, neobstojí před ním lidské činy. 4 Zlomen je luk bohatýrů, ale ti, kdo klesali, jsou opásáni statečností. 5 Sytí se dávají najmout za chléb, hladoví přestali lačnět. Neplodná posedmé rodí, syny obdařená chřadne.

Lk 1,46-53

Maria řekla: "Duše má velebí Pána 47 a můj duch jása v Bohu, mém spasiteli, 48 že se sklonil ke své služebnici v jejím ponižení. Hle, od této chvíle budou mne blahoslavít všechna pokolení, 49 že se mnou učinil veliké věci ten, který je mocný. Svaté jest jeho jméno 50 a milosrdenství jeho od pokolení do pokolení k těm, kdo se ho bojí. 51 Prokázal sílu svým ramenem, rozptýlil ty, kdo v srdci smýšlejí pyšně; 52 vladaře svrhl s trůnu a ponížené povýšil, 53 hladové nasýtil dobrými věcmi a bohaté poslal pryč s prázdnou.

Jméno Anna Marie najdeme mezi příslušnicemi vysoké společnosti i různých celebrit – ale jen v bibli mají Anna a Marie společnou tuhle nádhernou píseň. Anna (Chana) ji zpívala, když se jí – odstrkované a ostouzené – narodil Samuel. A Marie ji zpívá jako díkuvzdání za vše, s čím přijde ještě nenarozený Ježíš.

Obě dvě vypěvují **Raduji se ze tvé spásy**. Přesněji, **rozveselila jsem se** díky tvé spáse. Ten výslovný ženský rod je důležitý – nejen proto, že je to v originále a že budeme křtít dítko ženského pohlaví, ale ještě víc proto, že když se v příbězích bible Boží lid ozývá tak, jak se ozývat má, ozývá se ženskými ústy. V ženském rodě. Chana i Marie ve svém *Magnificat* totiž zastupují Boží lid, Izrael a církve. Obě dvě jménem Božího lidu uprostřed tohoto světa vyhlásují:

Hospodinu stojí za to věřit. Jen on je Bohem, kterému stojí za to svěřit život v jeho křehkosti, nezaštitěnosti – kterou si silně uvědomujeme právě při pohledu na novorozená dítká. A jen on je Bohem, kterému stojí za to svěřit život i v jeho sevřenosti a bezvýhodnosti. Když nám se zdá, že je konec – jen on je Bohem nových počátků.

Hospodin je spása, zpívají. Doslova se to řekne **JeHoŠua**, a jestli v tom slyšíte Ježíš, slyšíte správně. Ale především si pamatujeme, že to slovo i jméno znamená VYSVOBOZENÍ. A Anina i Mariina píseň nás vyučuje, že spása – to je vysvobození: Když přichází, neobstojí před ním zaběhané pořádky ani všeobecně přijímané nepořádky. Možná jsme si zvykli, že nahoru se vždy znova dostanou ti, co mají správné konexe, ostré lokty a dostatek otrlosti, kdežto dole zůstávají ti méně schopní či otrlí. Možná si představujeme, že úspěšní, silní, krásní a bohatí jsou jakoby automaticky Bohu blíží. - anebo že Bůh má vybranou partu těch, kterým přeje, a na ostatní kašle.

Jenže **jehošua/spása/vysvobození** je čin, kterým Bůh Izraele a Otec JKa vysvobozuje právě z vázanosti na takové pevně zakořeněné pořádky a představy. Proměňuje naši

lidskou situaci tam, kde my už rezignovali. Proto Anna i Marie zpívají: *Opuštění budou slouti lidem tvým / poníženým dáváš vládnout královstvím / a pro lačné stůl hojný připravený máš. / Jeho pomazaného zadupala sice nenávisť a opovržení, ale on roh svého pomazaného zvedne.* Takto Anna i Marie slaví spásu – jako účinnou šanci na změnu.

A tahle šance přichází jako nezasloužený dar. Stane se jako "milost", tedy *Chana*. Anna. A díky té milosti najednou zjišťuješ: - z života bez vyhlídek a smyslu se stává příběh, který má budoucnost - místo poníženého služebníčkování nastupuje svobodné lidství - místo bezmoci a odevzdanosti nadějná a vytrvalá činnorodost.

Že nám to patří – právě jako milost – to dosvědčuje **křest**. Křest je pro nás znamením: patříte Bohu, jehož nejdůležitějšímu činu se říká Jehošua, tedy vysvobození. Patříte do příběhu těch, jejichž život spása proměňuje - a nic vás od nadějně síly jeho záchrany nemůže oddělit. Amen

Prosím rodinu a kmotry, aby předstoupili.

Kateřino a Marku, přinášíte Annu Marii ke křtu jako ti, kdo se radují z Hospodinovy spásy? Je-li tomu tak, odpovězte společně: *Přinášíme "..."*

Vyznáváte, že tuto spásu potkáváme jako vysvobození ztělesněné v příběhu starozákonního lidu Božího a v novozákonním příběhu Ježíše z Nazareta? Je-li tomu tak, odpovězte společně: *Věříme "..."*

Křest je pozváním na celý život. Povedete Annu Marii k příběhu, v němž potkáváme ujištění o vysvobození, tak aby sama jednou mohla vyznat "raduji se ze tvé spásy"? Přijímáte-li tuto odpovědnost, odpovězte: *ANO, S POMOCÍ Duha svatého "..."*

Sestry a bratři, křest svatý nám jednotlivě i celému společenství připomíná, že jsme byli z milosti pozváni sdílet dary Boží spásy v Hospodinově Pomazaném. Přijímáte evangelijní zaslíbení i nárok, tak abychom v přístupu ke Kristu a Božímu království nikomu nebránili, ale byli tu pro opuštěné, ztrápené, chudé a bezvýznamné? Přijímáte-li takto zvěst evangelia, odpovězte *ANO, S POMOCÍ Duha svatého "..."*

(křest)

kázání: 1Sa 1,1-2.6-7.19b-20+2,1

1 Byl jeden muž z Ramatajim-sóřimu, z Efrajmského pohoří; jmenoval se Elkána. Byl to Efratejec, syn Jeróchama, syna Elíhúa, syna Tochúa, syna Súfova. Měl dvě ženy: jedna se jmenovala Chana a druhá Penina. Penina měla děti, Chana děti neměla.... 6 Její protivnice ji ustavičně urážela, že Hospodin uzavřel její lůno, jen aby jí dráždila. 7 Tak tomu bývalo každého roku. Pokaždé, když putovala do Hospodinova domu, tak ji urážela, že Chana pro pláč ani nejedla....Když přišli do svého domu do Rámy, Elkána poznal svou ženu Chanu a Hospodin se na ni rozpomenul. 20 Chana otěhotněla, a než uplynul rok, porodila syna a pojmenovala ho Samuel (to je Vyslyšel Bůh). Řekla: "Vždyť jsem si ho vyprosila od Hospodina." 2,1

Chana se takto modlila: "Mé srdce jáсотem oslavuje Hospodina, můj roh se zvedá dík Hospodinu. Má ústa se otevřela proti nepřátelům, raduji se ze tvé spásy.

Raduji se ze tvé spásy – zpívají Chana i Marie. Na Chaně je přitom vidět, že tahle radost neroste z nějakých trvalých životních úspěchů. Dlouhé roky byla bezdětná. A jako bezdětnou ji ocejšovali coby neperspektivní a zbytečnou – pro manžela – i pro samého Hospodina. Děťmi a úspěchy ověšená druhá manželka Penina jí to uměla dát patřičně sežrat: "Co proti tobě ten Hospodin může mít, že tě takhle trestá? Já si to vůbec neumím představit. Ledaže o tobě, milá sestro, nevíme všechno!" A samozřejmě se předvádí: Jen se podívej, kdo je tady příkladným příjemcem Božího požehnání! Kdo je matkou rodu – a zárukou úspěšné budoucnosti církve!

I v tomto případě ovšem platí, že jak Chana, tak Marie jsou postavami, jejichž **role ztělesňuje úděl Božího lidu jako celku. A tak v urážkách na adresu bezbranné Chany** můžeme oprávněně slyšet námitku, vůči které bude Boží lid na tváři této země vposledu vždycky bezradný:

K čemu tady jako lid víry vlastně jste? Co rozumného jste dokázali s tím vaším náboženstvím vyprodukovat? Nač jsou ty věčné řeči o milosrdenství, solidaritě s bezmocnými, slitování, odpuštění, záchraně, když si za to člověk stejně nic nekoupí? A koneckonců, nač je Bohu ten příběh o podivínovi z Nazareta, co lákal zástupy svým vyprávěním o Božím Kí, a pak se tak trapně nechal zbavit moci a vlivu – a vytlačit až kamsi na popraviště?...

Co je na tom božího? Čeho tím dnes dosáhneš? Copak si dnes své potřeby a touhy, své svaly či krásná těla – a zejména vliv a moc a postavení neumíme zajistit pomocí docela jiných příběhů a prostředků?

Ženské postavy z příběhů Božího lidu ve své bezbrannosti a neplodnosti přímo **ztělesňují terč** takových útoků.

Příčemž Chana i Marie dnes stojí po boku těm, kdo se stávají terčem arogantního pohrdání kvůli svému angažmá – ať už ho projevují lidem všelijak bezmocným – vyloučeným – těm, kdo podle tvůrců veřejného mínění prý nemají nárok na bezpečí a důstojný život v této zemi či Evropě. Zrovna tak jsou stále víc osočováni ti, kdo se mocným snaží podívat na zoubek – anebo poukazují na nedostatky a ohrožení svobod a práv v této společnosti. Když životní a duchovní poměry určují arogantní figury jako Penina, může to spoustu lidí (včetně xů) zmást. Jenže víra, která poslouchá písně matek církve, písně Anny a Marie, se nebojí tuto pýchu pojmenovat – a odmítnout.

Když teď Chana z milosti porodila syna – a děkuje za ně – zní její *Magnificat* jako **vítězně radostná odpověď právě na pyšnou povýšenost** těch, kdo si myslí, že Hospodinem pásli husy – anebo ve společnosti svou arogancí chtějí určovat, co si máme myslet a podle čeho orientovat život.

Magnificat – to je odpověď na odsudky a ponížení, co přicházejí od arogantních protivnic a zejména protivníků. To je vyznání tváří v tvář útokům, co míří na lidi milosrdné a soucitné - i vyznání tváří v tvář vlastním pochybám, zda to s těmi poněkud málo přitažlivými příběhy našeho Boha někam v životě dotáhneme.

Stala se spása, a tak přestaňte s povýšeným osočováním, zpívá Chana. Bůh se mne zastal v mém zahanbení – přidává se k ní Marie. A toto Boží zaštitění staví také do nového světla všechny aktéry dosavadního děje:

Jak teď vypadá sebejistá Penina, a všichni ostatní, kdo nad Chanou lámali hůl jako nad špatnou volbou? A taky je najednou jasné, že solidární láska manžela nebyla jen plané utěšování.

A jejich radost zároveň otvírá oči – abychom si považovali právě těch, na něž často dopadá osočování a urážky kvůli jejich zápasům o pravdivost – či větší míru spravedlnosti a zastání pro nezaštitěné.

S radostí a jistotou a darovanou hrdostí Chana vyznává:

Nikdo a nic jiného není takovým Bohem, jako Hospodin

Ano, jeho síla se zjevuje skrze jakoby nanicovatá nemluvnata a prsí požívající. Ano, za svůj svatý příběh vyhláší příběh toho podivného mesiáše na kříži.

A přece v jiném příběhu nepotkáš tak prudce nečekanou nadějnost – tak životodárnou převahu milosti na odsouzeníhodnosti – tak překvapivou převahu nových šancí nad evidentní ubitostí - takovou převahu svobody na otroctvím, životní svázanosti či závislosti. Jen on otvírá zabarikádovanou budoucnost, když církev přestala rodit chutné ovoce milosrdenství a spravedlnosti.

Je to radost, když zjistíš, že v jeho příběhu máš místo, navzdor všem nepřejícím lidem i myšlenkám. Je to radost, když smíš potkat takovéhle zastání. A když tu radost potkáš, máš po ruce jejich píseň – jak vyjádřit svůj dík. S touto vděčností zpívejme: *Má duše Ba velebí, chválu vzdává.*

Amen

1Sa 2 + Lk 1,46nn; Křest A-M. Vrabec; Salvátor 25.8.'19
Píseň 172,1

In: Hospodine, Pane náš, jak vznešené je tvoje jméno po vší zemi! Svou velebnost vyvýšil jsi nad nebesa. Ústy nemluvnat a kojenců jsi vybuďoval mocný val proti svým protivníkům a zastavil nepřítele planoucího pomstou.

Amen (Ps 8,2n)

Píseň: Ž 8

Modlitba:

Náš Pane, děkujeme za dnešní den, za tuto neděli.

Můžeme se tu shromáždit, ať staří nebo mladí, velcí či malí, významní i bezvýznamní. Můžeme ti předložit svoje úzkosti a obavy, a přijmout od tebe sílu, obnovit svou důvěru.

Můžeme ti předložit svoje plány, a uslyšet zač stojí.

Můžeme ti předložit i svoje předsudky, zlobu, nevěrnost, a uslyšet pozvání ke změně a novému životu. Příběhy o tvém díle mezi námi lidmi přece právě takto posilují, vzbuzují naději, očekávání, dodávají chuť k věrné službě. A křest každého z nás ujišťuje, že tobě na nás záleží víc, než si sami umíme představit. Prosíme buď s námi svým Duchem. Ať k nám zvěst tvých svědků právě takto promluví i dnes. Amen

Čtení: 1Sa 2,1-5; Lk 1,46-53

Křest Anny Marie Vrabec

Předkřestní kázání + otázky

Ustanovení křtu: Mt 28,18nn "..."

apoštolské vyznání víry

Otče náš...

Křest

Anno Marie, křtím tě – ve jméno Boha Otce i Syna i DS

Modlitba:

Otevíráš cestu záchrany a naděje, náš Spasiteli. Prosíme, přiznej se k našemu zvěstování i lidským vyznáním a slibům. Buď s Annou Marií svým Duchem. Dávej jí zakoušet proměňující moc příběhu spásy a žehnej jí. Prosíme za všechny další pokřtěné v tomto sboru, za děti i dospělé, aby se jim křest stával pro celý život ujištěním o tvé obživující moci a spásě. AMEN

Požehnání Ž 121

Hospodin strážce tvůj, Hospodin zastínění tvé tobě o pravici. Nebude slunce na tě bít ve dne ani měsíc v noci. Hospodin střežiti tě bude ode všeho zlého, střežiti bude duši tvou. Hospodin střežiti tě bude, když vycházeti i vycházeti budeš, od tohoto času na věky. AMEN.

Píseň: 553

kázání: 1Sa 1,1-2.6-7.19b-20+2,1

Píseň: 627

Ohlášení

Modlitba:

Milosrdný Bože, prosíme tě za své blízké, za naše partnery a partnerky, za naše děti. Prosíme za ty, na něž koukáme skrz prsty, jejichž soužení nerozumíme. Nedovol nám takové odsuzovat. Zdržuj nás náboženských klišé, povrchních soudů, kýčů i silácké přezíravosti. *Kyrie eleison* Pomáhej nám budovat otevřené a solidární vztahy. Otevírej nám srdce pro lidi odlišné – životními postoji, vírou, barvou pleti, přístupem k životu. Když říkáme, že nic nenaděláme, ukazuj nám, kde sami můžeme a máme přiložit ruku k dílu. Prosíme takto za sbor, za tuto obec, za křesťany v této zemi i všechny její občany. *Kyrie eleison*

Přimlouváme se za lidi v trápení a slzách, za ty, o nichž

víme, i za ty, jejichž soužení nám zůstává skryto. Prosíme za

ty kdo se trápí bezdětností, za rodiče, které trápí lhostejnost jejich dětí k víře. *Kyrie eleison*

Přimlouváme se za ty, jimž chybí životní perspektiva, ať už kvůli ztrátě blízkého člověka, společenského postavení, bezpečného zázemí či práce. Konej své dílo v tomto světě jako ten, jehož spásu se vposledu nic nemůže postavit do cesty. *Kyrie eleison*

Amen

Poslání 1Te 5,16-22

Požehnání 1 Te 5,23n

Sám Bůh pokoje nechť vás cele posvětit a zachová vašeho ducha, duši i tělo bez úrazu a poskvrny do příchodu našeho Pána Ježíše Krista. Věrný je ten, který vás povolal; on to také učiní. Amen

Píseň: 172,3